

ΠΑΝΟΠΗ

ΣΥΝΑΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΥΡΩΤΕΑ

Ἐνταῦθα ἐτήσια Φράγ. 12.
 Ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι ἐτήσια » 14.
 Διὰ τὰ δημόσ. ἔδημοτ. γραφεῖα » 20.
 Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἐν γένει ἐτήσι. » 16.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΝΟΠΗΣ

παρὰ τὴν Αὐτ. Ἐκκλησίαν.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ
ΔΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Διὰ τὰ δικαστικά ἐγγράφα ἐν γένει
 τὸν στίχον λεπτά 20.
 Διὰ διατριβάς, εἰδοποιήσεις κλπ.
 κατ' ἀποκοπὴν.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Δυνάμει τοῦ περὶ κυρώσεως τῆς μετὰ τῆς Ἑλληνικῆς ἀτμοπλοίας συμβάσεως κλπ. Νόμου, ἀπαγορεύεται πᾶσα ἐκδοσις εἰσιτηρίων ἐπιβατῶν ἐντὸς τοῦ ἀτμοπλοίου ἐπὶ ποινῇ 100—500 καὶ ἐν ὑποτροπῇ 500—1000 δραχμῶν. Κατὰ μείζονα δὲ λόγον θεωρεῖται ἀπηγορευμένη καὶ ἡ ἀνευ εἰσιτηρίων πληρωμὴ ναύλων ἐν τῷ ἀτμοπλοίῳ. Ἐπομένως οἱ κύριοι ἐπιβάται ὅπως εἰσέλθωσιν εἰς τὸ ἀτμόπλοιο ὀφείλουσι νὰ ἐφοδιάζωνται μὲ εἰσιτήρια ἐκ τῶν Πρακτορείων· ἄλλως, δὲν θέλουσιν εἶσθαι δεκτοὶ δι' οἴουδήποτε λόγον. Ἐν Σύρῳ, τὴν 29 Δεκεμβρίου 1880.

(Ἐκ τοῦ γραφείου τῆς Ἑλληνικῆς ἀτμοπλοίας).

Περὶ τῆς ἐμπορικῆς Ἑλλην. ναυτιλίας.

Τὸ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργεῖον ἀπέστειλε πρὸς τὸν κ. Δήμαρχον τὴν ὑπ' ἀριθμὸν 30 καὶ ἀπὸ 2 Ἰανουαρίου ε. ε. ἐγκύκλιον τῆς παρ' αὐτοῦ συστάσεως ἐν Ἀθήναις κεντρικῆς ἐπιτροπῆς, πραγματευομένην τὸ σπουδαιότατον διὰ τὴν Ἑλληνικὴν ναυτιλίαν ζήτημα, ἦτοι τὴν ἐξέυρεσιν τῶν καταλληλοτέρων μέσων πρὸς ἀνόρθωσιν καὶ προαγωγὴν τῆς ἡμετέρας ἐμπορικῆς ναυτιλίας. Ἡ ἐγκύκλιος αὕτη περιέχουσα πολλὰ καὶ σπουδαῖα ζητήματα, ἐφ' ὧν προκαλεῖται ἡ γνώμη τῶν κατὰ τόπους ἐγκριτωτέρων ναυτικῶν, ἀνεγνώσθη προχθὲς ἐν τῷ Δημαρχεῖῳ ἐνώπιον ἐπιτροπῆς εἰδικῆς, συγκροτηθείσης παρὰ τῶν κ. κ. Δ. Βαφιαδάκη, Α. Βάττη, Δημ. Γιουρδῆ, Σταματίου Καναλά, Ἀριστείδου Κοσμά, Γεωργ. Καλημέρη, Γεωργίου Μικάρου καὶ Νικολάου Δ. Παππά, ἧτις πρὸ πάσης ἄλλης ἐργασίας ἐν τῇ πρώτῃ συνεδριάσει αὐτῆς ταύτη ἐξελέξατο ὁμοφώνως πρόεδρον μὲν αὐτῆς τὸν κ. Δ. Βαφιαδάκην, γραμματεῖα δὲ τὸν κ. Γεώρ. Μίχαρον, ἀποφασίσασα νὰ τυπωθῇ μὲν ἡ τῆς ἐπιτροπῆς ἐγκύκλιος καὶ διανεμηθῇ τοῖς μέλεσι τῆς ἐπιτροπῆς πρὸς εὐχερεστέραν μελέτην, καὶ συνάμα ὅπως καὶ ἄλλοι ἐγκριτοὶ ναυτικοὶ τῆς πόλεως λάθωσι γινῶσιν τῶν ζητημάτων καὶ ἐκφέρωσι διὰ τοῦ τύπου τὰς ἑαυτῶν κρίσεις ἐφ' ἐκάστου αὐτῶν ἢ καὶ ἰδίᾳ ἐν ταῖς δημοσίαις μετὰ τῶν συμπολιτῶν μας συζητήσεσι, διαφωτίζοντες οὕτω τὴν γνώμην τῆς εἰδικῆς ταύτης ἐπιτροπῆς, ὥρισε δὲ ὡς τόπον τῶν συνεδριάσεών της τὴν αἴθουσαν τοῦ

Δημαρχείου, τὴν ἐπανάληψιν δὲ τῶν ἐργασιῶν της αὐριον τὴν 3ην ὥραν μ. μ.

Ἐν τῷ παρόντι δημοσιεύομεν τὴν ὡς εἰρηται ἐγκύκλιον, ἐπιφυλασσόμενοι ἐν δέοντι νὰ δημοσιεύσωμεν καὶ τὰ πρακτικά τῶν συνεδριάσεων τῆς ὡς εἰρηται ἐπιτροπῆς.

Ἀριθ. 30.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΝΑΥΤΙΚΩΝ

Πρὸς τὸν Κύριον

Ἡ Κυβέρνησις, παρατηροῦσα μετὰ ψυχικοῦ ἄλγους τὴν ὀσημέραι προβαίνουσαν τῆς ἐμπορικῆς ἡμῶν ναυτιλίας παρακμὴν, καὶ ἐπιθυμοῦσα νὰ παράσχη πᾶσαν δυνατὴν ἀρωγὴν πρὸς ἀνόρθωσιν καὶ προαγωγὴν αὐτῆς, ἐθεώρησε πρὸ παντὸς ἀναγκαῖον νὰ ὑποβάλη εἰς πεφωτισμένην καὶ πεπειραμένην μελέτην τὰ ζητήματα, τὰ δυνάμενα νὰ διαφωτίσωσιν αὐτὴν περὶ τε τῶν αἰτίων τῆς ἀρχῆς καὶ τῆς προόδου τῆς παρακμῆς ἐν τῇ ἐμπορικῇ ἡμῶν ναυτιλίᾳ, καὶ περὶ τῶν προσφορωτέρων μέσων, δι' ὧν δύναται νὰ ἐπιτευχθῇ ἡ ἀνόρθωσις καὶ ἡ ἐπαρκὴς αὐτῆς ἀνάπτυξις, εἰς τρόπον ὥστε νὰ εἰσέλθῃ ἐπιτυχῶς εἰς τὸ σημερινὸν στάδιον τοῦ παγκοσμίου συναγωνισμοῦ τῆς ἐπ' ἐμπορίᾳ ναυσιπλοίας τῶν θαλασσῶν. Ἐπὶ τούτῳ δὲ συνιστῶμεν ὑπιτροπὴν, εἰς ἣν ἀναθέτομεν τὴν μελέτην τῶν ζητημάτων τούτων. Ἐκλεξάμενοι καὶ ὑμᾶς, Κύριε, μέλος τῆς ὑπιτροπῆς, πεποιθήμενοι, ὅτι θέλετε εὐχερεστῆθῃ ν' ἀποδεχθῆτε τὴν ἐντολήν ταύτην, προσφέροντες εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὴν ἐξαιρετικὸν ὑμῶν συνδρομὴν ἐπὶ τῆς προκειμένης ὑποθέσεως, ἧτις ἀφορᾷ εἰς σπουδαιότατα ἐθνικὰ ἡμῶν συμφέροντα.

Τὰ μέλη τῆς ὑπιτροπῆς αὐτῆς παρακαλοῦνται νὰ συνέλθωσιν εἰς τὸ κατάστημα τοῦ καθ' ἡμᾶς Ὑπουργείου τὴν τοῦ ἀρξάμενου μηνὸς Ἰανουαρίου, ὅπως ὑπὸ τὴν προεδρίαν ἡμῶν κανονίσωσι τὰς συνεργασίας καὶ τὰς συνδιασκέψεις αὐτῶν, ὡς καὶ τὰς ἡμέρας τῶν συνεδριάσεων.

Νομίζομεν ἐν τούτοις οὐχὶ ὀλιγὸς περιττὸν τὸ νὰ διατυπώσωμεν ἐν τῷ παρόντι τινὰ τῶν ζητημάτων, ἅτινα πρὸ πάντων ἡ ὑπιτροπὴ θέλει βροανίσῃ ὅσον αἶον τε ἀκριβέστερον.

Πρῶτον ζήτημα, ὡς εἶπομεν καὶ ἀνωτέρω, εἶναι ἡ ἀρθὴ διάγνωσις τῶν αἰτίων τῆς ἀρχῆς καὶ τῆς προόδου τῆς παρακμῆς ἐν τῇ ἐμπορικῇ ἡμῶν ναυτιλίᾳ.

Δεύτερον: Ὅποια προικονίζεσθαι ἐν τῷ μέλλοντι ἡ σχέσις τῆς ἀτμήρους ναυτιλίας πρὸς τὴν ἰστιοφόρον, καὶ ὅποια τὰ

πλεονεκτήματα τῆς καθ' ἑκάτερον τῶν συστημάτων τούτων ναυσιπλοΐας τῶν θαλασσῶν, οὐ μόνον ὑπὸ ἐποψίν οικονομικῆν, ἀλλὰ καὶ ὑφ' ὅλας τὰς ἄλλας ἐπόψεις, ὑπὸ τὰς ὁποίας δεόν νὰ ἐξετασθῇ τὸ διὰ θαλάσσης ἐνεργούμενον ἐμπόριον, καὶ κατὰ τὰ διάφορα τῶν ἐμπορευμάτων εἶδη. Ἰδίως δὲ τὰ ἀντικείμενα ταῦτα θέλουσιν ἐξετασθῇ ἀναφορικῶς πρὸς τὴν ἐμπορικὴν ἡμῶν ναυτιλίαν, καὶ πρὸς τὸ διὰ θαλάσσης ἐμπόριον, ὅπερ δύναται νὰ ἐξασκηθῇ διὰ τῶν ἡμετέρων ἐμπορικῶν πλοίων.

Τὸ ζήτημα τοῦτο εἶναι τῶ ὄντι πολὺπλοκον καὶ δυσχερὲς, ἴσως δὲ συμπύπτει οὐσιαστικῶς μὲ τὸ πρῶτον ζήτημα. Ἀλλὰ τοῦτο ἀποτελεῖ τὴν βᾶσιν τῆς ὀρθῆς λύσεως ὅλων τῶν λοιπῶν συναρῶν ζητημάτων. Τῶ ὄντι δὲ, ὅταν τις δυνήθῃ νὰ διαγνώσῃ καλῶς τὴν ἐν τῶ μέλλοντι τύχην τῆς ἰστιοφόρου ναυτιλίας, ἀνταγωνιζομένης πρὸς τὸν ἀτμόν, δύναται νὰ ἀποφανθῇ ὀρθῶς ἐάν ἡ Ἑλλάς ὀφείλῃ νὰ ἐπιμεληθῇ εἰσέτι τῆς συντηρήσεως τῆς ἰστιοφόρου αὐτῆς ναυτιλίας, ἢ νὰ στρέψῃ ἅπασαν αὐτῆς τὴν ἐνέργειαν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ἀτμῆρου ναυτιλίας. Ἐάν δὲ ὑπὸ ὅρους τινὰς παρίσταται δυνατὴ ἡ ἀντοχὴ τῆς ἰστιοφόρου ναυτιλίας ἀπέναντι τοῦ ἀτμοῦ, εἶναι σπουδαιότατον ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει νὰ γνωρίσῃ τις ἀκριβῶς τοὺς ὅρους, ὑφ' οὓς δύναται νὰ ἀντίσχη ἡ ἰστιοφόρος ναυτιλία, διότι διὰ τοῦ ὀρθοῦ τῶν ὅρων τούτων προσδιορισμοῦ δύναται ν' ἀποφανθῇ ἐάν καὶ κατὰ πόσον ἡ ἰστιοφόρος ἡμῶν ναυτιλία δύναται ν' ἀναλάβῃ τοιοῦτον πρὸς τὸν ἀτμόν ἀνταγωνισμόν.

Τρίτον: Δοθέντος, ὅτι ἡ ἀτμοπλοΐα πρόκειται νὰ ἐπικρατήσῃ ἐπὶ παντελεῖ τῆς ἰστιοφόρου ναυτιλίας ὀλέθρῳ, διὰ τίνων μέσων δύναται νὰ κατορθωθῇ ἐν Ἑλλάδι ὁ πολλαπλασιασμός τῶν ἀτμοπλοίων καὶ ὁ ἐπιτυχὴς συναγωνισμός αὐτῶν πρὸς τὰ ξένα ἀτμόπλοια, εἴτε ἐν ὠρισμέναις θαλάσσαις, εἴτε ἀπολύτως. Ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου δεόν νὰ ἐξετάσῃ τις, ἐν πρώτοις μὲν, κατὰ πόσον δύναται νὰ ὑπάρξῃ καὶ προσπορισθῇ ἐν τῶ τόπῳ ἢ πρώτῃ ὕλῃ διὰ τὴν κατασκευὴν ἀτμοπλοίων, καὶ κυρίως ἐάν δύναται καὶ κατὰ πόσον νὰ χρησιμοποιηθῶσι τὰ ἐν Ἑλλάδι ἀνθρακωρυχεῖα εἰς τὴν τῶν ἀτμοπλοίων κίνησιν· δεύτερον δὲ, κατὰ πόσον τὰ ἐν Ἑλλάδι ὑπάρχοντα χρηματικὰ κεφάλαια, ἀναλόγως τοῦ τόκου μὲ τὸν ὁποῖον προσφέρονται, δύναται νὰ χρησιμοποιηθῶσιν ἐπωφελῶς εἰς κατασκευὴν ἀτμοπλοίων ἰκανῶν πρὸς τὸν προκείμενον σκοπὸν· καὶ τέλος, ἐάν ὁ πολλαπλασιασμός ἀτμοπλοίων ἐν Ἑλλάδι δύναται νὰ ἐπιχειρηθῇ μονομερῶς παρὰ τῶν ἀτόμων, διατιθέντων ἴδια κεφάλαια ἢ συμπληρούντων ταῦτα διὰ ναυτικῶν δανείων, ἢ ἡ ἐπιχειρήσεις αὐτὴ ἀνήκῃ εἰς ἐταιρίας μεγάλας ἢ πολλαπλασίας τὸν ἀριθμὸν, καὶ ὑπὸ τίνων ὅρων τοιαῦται ἐταιρικαὶ ἐπιχειρήσεις δύναται νὰ εὐδοκιμήσωσι παρ' ἡμῖν. Ἐπὶ τῶν ζητημάτων τῶν ἀφωρῶντων εἰς τὴν σύστασιν τοιούτων ἐταιριῶν, δεόν νὰ ἐξετασθῇ πρὸς τοὺς ἄλλοις, ἀφ' ἐνὸς μὲν, ὁποίας ἀρωγᾶς, προνόμια ἢ ἀτελείας ὀφείλῃ ἡ Κυβέρνησις νὰ παράσχῃ αὐταῖς· ἀφ' ἑτέρου δὲ, ὁποῖα στοιχεῖα δεόν ν' ἀποτελῶσι τῶν ἐταιριῶν αὐτῶν τὸν διοικητικὸν ὀργανισμόν πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ ἐπιδιωκόμενου σκοποῦ. Ἐνταῦθα ὑποδεικνύομεν ἀπλῶς τὰ σημεῖα ταῦτα τῆς ἐξετάσεως τοῦ προκειμένου ζητήματος, ὅπερ τῶ ὄντι χρῆζει μακρῆς καὶ σπουδαιότατης μελέτης, ἀπὸ τῆς λύσεως τοῦ ὁποῖου ἐξαρτᾶται ἴσως ἡ λύσις τοῦ καθόλου ζητήματος περὶ τῶν μέσων τῆς παρ' ἡμῖν ἀνάπτυξεως καὶ τῆς προόδου τῶν ἐταιρικῶν ἐπιχειρήσεων, ἢ τῶν μεγάλων συνεταιρισμῶν εἰς ἐπιχειρήσιν ἔργων, μεγάλων χρηζόντων χρηματικῶν κεφαλαίων.

Τέταρτον: Δοθέντος, ὅτι ἡ ἰστιοφόρος ναυτιλία δὲν εἶναι προωρισμένη νὰ ἐκλιπῇ ἀπέναντι τῆς ἐπικρατήσεως τοῦ ἀτμοῦ, διὰ τίνων μέσων δύναται ἡ Ἑλλάς νὰ ὑποστηρίξῃ καὶ

ἀναπτύξῃ τὴν ἰστιοφόρον αὐτῆς ναυτιλίαν, καὶ εἰς ποίας θαλάσσας δύναται αὕτη νὰ ἐργάζηται ἐπιμερδῶς, καὶ ποῖον κυρίως τὸ ἐμπόριον, ὅπερ δύναται ἐπωφελῶς δι' αὐτῆς νὰ ἐξασκηθῇ. Καὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἀνάγκη νὰ ἐξετασθῇ τὸ ζήτημα, κατὰ πόσον ἡ ἐγγχώριος παραγωγὴ τῆς πρώτης ὕλης δύναται νὰ χρησιμοποιηθῇ εἰς τὴν κατασκευὴν ἰστιοφόρων πλοίων, καὶ τί δύναται νὰ πράξῃ ὡς πρὸς τοῦτο Κυβέρνησις, εἴτε ἀτ ελεῖα παρέχουσα, εἴτε ἄλλως ὑποβοηθούσα τὴν χρησιμοποίησιν τοῦ ἐγγχωρίου πρὸς ναυπήγησιν ὕλικου. Ἀλλὰ καὶ ἐάν δεχθῇ τις, ὅτι οὐ μέγα συμβάλλεται εἰς τὸν σκοπὸν ἡ τοῦ ἐγγχωρίου ναυπηγησίμου ὕλικου χρησιμοποίησις, οὐδὲν ἤττον δεόν νὰ ἐξετασθῇ τί ὀφείλῃ νὰ πράξῃ ἡ Κυβέρνησις, ὅπως ὑποστηρίξῃ τὴν αὐξήσιν τῶν ἰστιοφόρων πλοίων εἰς ἀριθμὸν ἰκανόν ν' ἀσχολήσῃ τὸν Ἑλληνικὸν ναυτικὸν πληθυσμόν, καὶ ν' ἀναπτύξῃ τὸ Ἑλληνικὸν διὰ θαλάσσης ἐμπόριον, εἴτε ἀτελεῖ ας παρέχουσα εἰς τὸ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαγόμενον πρὸς ναυπήγησιν ὕλικόν, εἴτε ἄλλας χορηγούσα εὐκολίας, ἐπιτρεπομένης ἀπὸ τοῦς γενικοῦς περὶ κυβερνητικῶν καθηκόντων κανόνας. Ἐπειδὴ δὲ τὸ ζήτημα τῆς ὑποστηρίξεως τῆς ἰστιοφόρου ναυτιλίας διὰ τὴν Ἑλλάδα εἶναι ζωτικώτατον, ἀνάγκη νὰ ἐξετασθῇ τοῦτο ὅσον οἷόν τε λεπτομερέστερον, καὶ ὑφ' ὅλας τὰς ἐπόψεις αὐτοῦ. Ἐκτὸς λοιπὸν τῶν ἀνωτέρω, ἀνάγκη νὰ ἐξετασθῇ προσέτι καὶ τὸ ζήτημα περὶ ἐξευρέσεως κεφαλαίων εὐθηνῶν καὶ ἰκανῶν ἵνα ἐμψυχώσωσι τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ἰστιοφόρου ἡμῶν ναυτιλίας. — Προκειμένου ἐν τούτοις ν' ἀποφανθῇ τις περὶ τῆς διὰ ξένων κεφαλαίων συντηρήσεως καὶ ἀναπτύξεως τῆς ἡμετέρας ναυτιλίας, νομίζομεν ὅτι πρὸς τούτου δεόν νὰ ἔχῃ ὑπ' ὄψει τὸ ἐξῆς: Ἡ χορήγησις ξένων κεφαλαίων εἰς τὴν ἐμπορικὴν ἡμῶν ναυτιλίαν δύναται νὰ ἀποβῇ ἢ λίαν ὀφελίμος ἢ καὶ τοῦναντίον ὀλεθρία. Τὰ ξένα κεφάλαια τότε μόνον δύναται νὰ διατεθῶσιν ἐπωφελῶς εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ἐμπορικῆς ἡμῶν ναυτιλίας, ὅταν κατορθωθῇ ν' ἀποκτήσῃ αὕτη, διὰ τῆς ἐνεργείας καὶ τῆς παραγωγικῆς αὐτῆς ἐργασίας, τσαῦτα ζωτικὰ στοιχεῖα, ὥστε, προϊόντος τοῦ χρόνου, νὰ ἐπαρκῇ εἰς ἑαυτὴν διὰ τῶν ἰδίων αὐτῆς μέσων, ἀποδίδουσα τὰ ξένα κεφάλαια, ἢ διαθέτουσα ταῦτα εἰς περαιτέρω προαγωγὴν αὐτῆς. Ὅταν ἄμως δὲν κατορθωθῇ βεβαίως καὶ στερεῶς τοῦ σκοποῦ τούτου ἡ ἐπιτυχία, τὰ ξένα κεφάλαια ἐκμυζῶσι καὶ τὴν τελευταίαν ἰκμάδα ζωῆς ἐν τῇ ἐμπορικῇ ναυτιλίᾳ, ἢ καὶ συναπόλλυνται μετ' αὐτῆς. Ἡ δὲ βεβιασμένη κεφαλαίων προσφορά, ἐπὶ σκοπῶ ἐμψυχώσεως τῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας, καὶ ἡ τεχνικὴ, οὕτως εἰπεῖν, τῶν τόκων τῶν κεφαλαίων αὐτῶν ἐλάττωσις, οὐδαμῶς ἐπιτυχῶν τοῦ σκοποῦ, ἐάν τὰ μέσα ταῦτα δὲν ἰσχύσωσι νὰ ἐμβάλωσιν εἰς τὴν ἐμπορικὴν ἡμῶν ναυτιλίαν ἰδίας καὶ αὐτάρκειας διὰ τὸ μέλλον ζωτικὰς δυνάμεις. Τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο εἶναι φυσικώτατον καὶ κοινὸν εἰς πᾶσαν ἐπιχείρησιν, ἀντλοῦσαν ἔξωθεν τὰς δυνάμεις αὐτῆς, καὶ μὴ ἀποφέρουσαν καρποῦς· ἀψιλεῖς πρὸς ἰκανοποίησιν ὅλων τῶν ἐπ' αὐτῇ ἀξιώσεων. Ὄρθως δὲ δύναται τις νὰ εἴπῃ, ὅτι πᾶσα ἀπὸ μέρους τῆς Κυβερνήσεως θυσία, ἐκ τοῦ δημοσίου καταβαλλομένη θησαυροῦ, διὰ τὴν προμήθειαν κεφαλαίων εὐθηνῶν πρὸς ὑποστήριξιν καὶ ἀνάπτυξιν τῆς ἐμπορικῆς ἡμῶν ναυτιλίας, εἶναι θυσία ματαία καὶ κατὰ πάντα ἐπιζήμιος, ἐάν ἡ ζωτικὴ τῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας ἐνέργεια δὲν προσδοκᾶται τσαῦτη, ὥστε νὰ μὴ ἔχῃ ἀνάγκη τῆς διπνεκοῦς ἐπιουρίας τοῦ δημοσίου θησαυροῦ. Ἀλλ' ἐκτὸς τοῦτου, οὐδ' ἐπιτετραμμένη εἶναι ὑπὸ τῶν γενικῶν δημοσιονομικῶν κανόνων τοιαύτη τις τῶν δημοσίων χρημάτων διάθεσις. Ἐκείνο ὅμως τὸ εἶδος τῆς θυσίας, ὅπερ τὸ δημόσιον ταμεῖον δύναται νὰ ὑποστῇ χάριν τῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας, εἶναι ἡ ἀπαλλαγὴ αὐτῆς ἀπὸ παντὸς τέλους ἐισφερομένου εἰς τὸ δημόσιον τα-

μειον. Τῷ ὄντι, τὴν ἀτέλειαν ταύτην ὀφείλει ἡ Κυβέρνησις νὰ παράσχη εἰς τὴν ἐμπορικὴν ἡμῶν ναυτιλίαν, χωρὶς νὰ ἦναι ἀνάγκη νὰ προϋπολογισθῇ ἐκ τῶν προτέρων, ὡς ἐπὶ τῆς προμηθείας ξένων χρηματικῶν κεφαλαίων, ἐν τοιαύτῃ πρὸς τὴν ναυτιλίαν ἀρωγῇ θέλη ἀναποφεύκτως ἀνορθῶσαι αὐτήν. Ἡ ἀπαλλαγὴ τῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας ἀπὸ τῶν ναυτικῶν καὶ τῶν προξενικῶν τελῶν παρέχει εἰς αὐτὴν ἀνακούφισιν σπουδαιοτάτην, καὶ ὑπὸ τὴν ἀνακούφισιν ταύτην δύναται τῷ ὄντι νὰ δοκιμάσῃ τὰς δυνάμεις αὐτῆς εἰς τὸν τοῦ μέλλοντος ἀγῶνα. Ὀφείλει δὲ ἡ Κυβέρνησις νὰ δοκιμάσῃ τὸ μέσον τοῦτο τῆς ἀνορθώσεως τῆς ἐμπορικῆς ἡμῶν ναυτιλίας καὶ ἐν ἀπορίᾳ ὄλων τῶν λοιπῶν.

Δὲν κρίνομεν δ' ἀναγκαῖον νὰ ἀναιρέσωμεν ἐνταῦθα τὰς γνώμας ἐκείνων, οἵτινες θέλουσιν ἴσως εὔρει τὸ ἐξαιρετικὸν τοῦτο ὑπὲρ τῆς ναυτιλίας μέτρον ὡς ἄδικον καὶ ἐπιβλαβὲς εἰς τὴν ἐθνικὴν οἰκονομίαν, πεποιθότες, ὅτι οὐδεὶς ὄρθῳ καὶ σπουδαίως κρίνων δύναται νὰ ἐξενέγκῃ τοιαύτην γνώμην, προκειμένου περὶ τῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας, ἥς δέον νὰ γνωρίσῃ τις καλῶς τὴν ἰδιάζουσαν φύσιν καὶ τὰ δι' αὐτῆς ἀναπτυσσόμενα πολλαπλᾶ καὶ σπουδαῖα ἐθνικὰ πλεονεκτήματα, ἵνα ἀποφανθῇ ἐὰν ἐγκηται καὶ κατὰ πόσον εἰς τὸν σκοπὸν τῆς Κυβερνήσεως τὸ νὰ παρέχῃ εἰς αὐτὴν τοιαύτας ἀτελείας.

Τὸ ζήτημα τῆς ἐμψυχώσεως καὶ προαγωγῆς τῆς ἰστιοφύρου ἡμῶν ναυτιλίας θεωροῦμεν, ὡς καὶ ἀνωτέρω εἶπομεν, ἄξιον πολλῆς καὶ λεπτομερεστάτης μελέτης, καὶ διὰ τοῦτο ἐπεμείναμεν πλείοτερον ἐπ' αὐτοῦ. Πεποιθήμεν δέ, ὅτι ἡ Ἐπιτροπὴ, ἐκ τούτων λαμβάνουσα ἀφορμὴν θέλει ἐπεκτείνει τὰς ἐπ' αὐτοῦ μελέτας αὐτῆς ἐφ' ὄλων τῶν ἀντικειμένων, ἅτινα δύναται νὰ ἐπιδράσωσιν εἴτε ὑπὲρ εἴτε κατὰ τῆς ἀναπτύξεως τῆς ἰστιοφύρου ἡμῶν ναυτιλίας. Σχετικῶς δὲ εἰς τὰ ἀφορῶντα εἰς τὴν ἰστιοφύρον ναυτιλίαν ἀντικείμενα, παραθέτομεν καὶ τὰ ἐπόμενα δύο ζητήματα.

Πέμπτον: Προκειμένου περὶ κατασκευῆς πλοίων ἰστιοφύρων, πότερον κρίνεται προτιμότερον σύστημα, τὸ νὰ ἐπιχειρῆται δηλονότι ἡ τοικύτη κατασκευὴ διὰ τῶν μερικῶν κεφαλαίων ἐκάστου ἀτόμου, προμηθευομένου τὰ ἐλλείποντα χρηματικὰ μέσα διὰ ναυτικῶν δανείων, ἢ εἶναι συμφερώτερος εἰς τοιαύτας ἐπιχειρήσεις ὁ συνεταιρισμὸς μικρῶν ναυτικῶν κεφαλαιούχων, διατιθέντων ἀρκούντα πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ἐπιχειρήσεως κεφάλαια καὶ μὴ λαμβανόντων τὴν ἀνάγκην ξένων χρημάτων. Δοθέντος δὲ, ὅτι τὸ δεύτερον σύστημα εἶναι τὸ προτιμότερον, διὰ τίνων μέσων δύναται νὰ ἐμψυχωθῇ ὁ τοιοῦτος συνεταιρισμὸς μεταξὺ τῶν παρ' ἡμῖν ναυτικῶν μικρῶν κεφαλαιούχων.

Ἑκτον: Δοθέντος, ὅτι ἡ ἐμπορικὴ ἡμῶν ναυτιλία δύναται νὰ συντηρηθῇ διὰ τῶν ἰστιοφύρων πλοίων καὶ διὰ μικρῶν ναυτικῶν κεφαλαιούχων συνεταιρισμῶν, ὁποῖον καὶ ὡς πρὸς τὰς ἀσφαλείας κρίνεται προτιμότερον σύστημα, ἢ σύστασις δηλονότι μεγάλων ἀσφαλιστικῶν ἐταιριῶν, ἢ τούναντιον περὶσταται προτιμότερον σύστημα ἢ κατὰ τόπους ἰδρύσει μικρῶν τοιούτων ἐταιριῶν, συντηρουμένων, κατὰ τὸ πλείστον εἰ δυνατόν, διὰ μετοχῶν αὐτῶν τῶν κατὰ τόπους ναυτικῶν. Δοθέντος δὲ ὅτι τὸ δεύτερον σύστημα εἶναι προτιμότερον, διὰ τίνων μέσων δύναται νὰ ἐμψυχωθῇ ἡ τοιούτων μικρῶν ἐταιριῶν κατὰ τόπους σύστασις, καὶ πῶς δύναται νὰ ἐπιτύχωσιν αὐταὶ τοῦ σκοποῦ αὐτῶν, μὴ παρακμάζουσαι προῶως.

Ἑβδομον: Ἰδίαις μελέταις ἄξιον εἶναι τὸ ζήτημα, διατί ἡ ἐλληνικὴ ἐμπορικὴ ναυτιλία δὲν ἐπωφελήθη μέχρι τοῦδε ἐκ τῆς τομῆς τοῦ Ἰσθμοῦ τοῦ Σουέζ, καίτοι ἔχουσα συντομωτάτην τὴν πρὸς τὰς Ἰνδίας ἀγούσαν ὑπὲρ πάσαν ἄλλην ἐμπορικὴν ναυτιλίαν. Διὰ τίνων δὲ μέσων δυνάμεθα νὰ εἰ-

σαγάγωμεν τὴν ἡμετέραν ναυτιλίαν, εἴτε ἰστιοφύρον εἴτε ἀτμήρη εἰς τὸ τῶν Ἰνδιῶν ἐμπόριον.

Ὀγδοον: Δοθέντος, ὅτι διατιθενται παρ' ἡμῖν ὄλα τὰ δυνάμεις πρὸς τὴν ἀνάπτυξιν καὶ τὴν πρόδον τῆς ἐμπορικῆς ἡμῶν ναυτιλίας, εἴτε διὰ τοῦ ἀτμοῦ εἴτε διὰ τῶν ἰσίων, ὅποια θέλει εἶσθαι ἡ σχέση αὐτῆς πρὸς τὴν ἐμπορικὴν ναυτιλίαν τῶν ἄλλων ναυτικῶν κρατῶν, κατὰ πόσον δηλονότι ἡ ζωτικὴ τῆς ἐλληνικῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας δύναμις δύναται ν' ἀντιμετρηθῇ πρὸς τὴν ζωτικότητα τῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας τῶν ἄλλων ναυτικῶν κρατῶν ἀπολύτως, ἢ τίνων ὀρισμένων. Ἐπὶ τοῦ προκειμένου θέλουσιν ἐξετασθῆ, οὐ μόνον τὰ πλεονεκτήματα, ἅτινα ἡ σχετικὴ ἀφθονία ἢ ἡ ἔλλειψις τῶν ὑλικῶν μέσων παρουσιάζει εἰς τὴν ἐμπορικὴν ναυτιλίαν τῶν διαφόρων ναυτικῶν κρατῶν, ἀλλὰ καὶ αἱ ἰδιαιτέρας ιδιότητες ἢ ἀρεταὶ τοῦ ἐλληνικοῦ ναυτικοῦ πληθυσμοῦ πρὸς τὸν ναυτικὸν πληθυσμὸν τῶν ἄλλων ἐθνῶν. Βεβαίως δὲ ἐν ὅ ἕλλην ναύτης, συγκρινόμενος πρὸς τοὺς ναύτας τῶν ἄλλων ναυτικῶν κρατῶν, ἀποδειχθῇ κεκτημένος, πρὸς τοὺς ἄλλοις, τὰς ἀρετὰς τῆς λιτότητος, τοῦ σώφρονος βίου καὶ τοῦ αἰσθημάτων τοῦ βίου τοῦ οἰκογενειακοῦ, τὰ τοιαῦτα τοῦ ναύτου ἕλληνο πλεονεκτήματα δύναται ν' ἀναπληρώσῃ πολλῶν ὑλικῶν μέσων τὴν σπάνιν ἐν τῇ ἡμετέρᾳ ἐμπορικῇ ναυτιλίᾳ καὶ προϊόντος τοῦ χρόνου νὰ μεταβάλλῃ καθόλου τὴν ὄψιν τῶν ναυτικῶν ἡμῶν πραγμάτων.

Ἐκ τῆς ὀρθῆς λύσεως τοῦ περὶ οὗ πρόκειται ζητήματος ἐξαρτάται κυρίως ἡ ἐκτίμησις καὶ ὁ προσδιορισμὸς τῶν μέσων, ἅτινα ἡ Κυβέρνησις ὀφείλει νὰ παράσχη τῇ ἐμπορικῇ ἡμῶν ναυτιλίᾳ κατὰ τὸ πρῶτον στάδιον τῆς τοιαύτης αὐτῆς ἐνεργείας. Καὶ ἐὰν δὲ τὸ ἐκ τῆς τοιαύτης ἐνεργείας ἀποτέλεσμα πρόκειται νὰ παρουσιασθῇ ἐν τῷ μέλλοντι κατὰ τὸ ἕλλον ἢ ἥττον ἀνωτέρω, οὐδαμῶς πρέπει ν' ἀποθαρρυνθῶμεν διὰ τοῦτο, ἐὰν τὸ ἀπώτερον αὐτὸ μέλλον προσδοκᾶται βέβαιον καὶ ἀσφαλές καὶ ἀντάξιον τῶν χάριν αὐτοῦ καταβληθησομένων θυσῶν καὶ ἀγῶνων. Προκειμένου μάλιστα περὶ τῆς ἐμπορικῆς ἡμῶν ναυτιλίας, ὀφείλομεν νὰ ἐπιμείνωμεν ἐπὶ πολὺ εἰς τὴν ἀνάπτυξιν αὐτῆς, καθόσον αὕτη, ὡς ἐκ τῆς γεωγραφικῆς τῆς χώρας ἡμῶν θέσεως, δύναται νὰ ἦναι πάντοτε ἡ σπουδαιότατη καὶ πλουσιωτάτη ἐθνικὴ ἡμῶν βιομηχανία.

Ἐνατον: Ἀνεξάρτητως τῶν ἐν τοῖς ἐμπροσθεν ἐκτεθέντων, τί ὀφείλει ἐν γένει νὰ πράξῃ ἡ Κυβέρνησις πρὸς ἀνόρθωσιν τῆς ἐμπορικῆς ἡμῶν ναυτιλίας, εἴτε περὶ μορφώσεως καὶ διανοητικῆς ἀναπτύξεως τοῦ ναυτικοῦ ἡμῶν πληθυσμοῦ προνοοῦσα διὰ συστάσεως ναυτικῶν σχολείων, εἴτε περὶ ἐμψυχώσεως τῆς ἐγχωρίου βιομηχανίας εἰς τὴν κατασκευὴν ἰστιοφύρων πλοίων, φροντίζουσα περὶ μορφώσεως ναυπηγῶν κτλ.

Δέκατον: Ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τοῦ φωτισμοῦ τῶν παραλίαν τοῦ Κράτους, κατὰ πόσον τὸ ἀντικείμενον τοῦτο περὶσταται σπουδαῖον καὶ καταπεῖγον, καὶ ὁποῖον κρίνεται παρ' ἡμῖν καταλληλότερον σύστημα διὰ τὴν κατασκευὴν καὶ συντήρησιν τῶν ἀναγκαίων φάρων καὶ φανῶν.

Ταῦτά εἰσι τὰ κυριώτατα τῶν ἀντικειμένων, ἐφ' ὧν παρακαλοῦμεν τὴν Ἐπιτροπὴν νὰ ποιήσῃται τὰς μελέτας αὐτῆς καὶ νὰ ἐξενέγκῃ τὰς ἐπ' αὐτῶν γνώμας.

Τὰ ἀφορῶντα εἰς τὴν παρ' ἡμῖν ναυτικὴν νομοθεσίαν ἀντικείμενα δὲν ἐθεωρήσαμεν ἀναγκαῖον νὰ διατυπώσωμεν εἰς ζητήματα μερικὰ, ὑποβλητέα εἰς τὴν βῆσαν τῆς Ἐπιτροπῆς, καθόσον ἤδη ἡ ὑπηρεσία τοῦ καθ' ἡμᾶς Ἰπουργείου, συμβουλευομένη τὰς σχετικὰς νομοθεσίας τῶν λοιπῶν ναυτικῶν ἔθνων, καὶ ἀπὸ τὴν τοῦ παρελθόντος πείραν ὀδηγημένη ὡς πρὸς τὰς ἰδιαιτέρας τοῦ ἡμετέρου ἔθνους ἀνάγκας καὶ ιδιότητας, ἀσχολεῖται εἰς τὴν κριτικὴν τῶν ναυτικῶν

ἡμῶν νόμων καὶ κανονισμῶν διαρρυθμισίν. Ἐν τούτοις οὐδαμῶς ἀρνούμεθα τῇ Ἐπιτροπῇ τὴν ἀρμοδιότητα νὰ ἐκφέρῃ καὶ ἐπὶ τῆς παρ' ἡμῖν ἰσχυροῦς ναυτικῆς νομοθεσίας γνώμας δυναμένας νὰ διαφωτίσωσι τὴν Κυβέρνησιν περὶ τοῦ ἀτελοῦς ἢ τοῦ πλημμελοῦς τῆς νομοθεσίας ταύτης. Ὅπως δὲ υποβοηθήσωμεν τὴν Ἐπιτροπὴν εἰς τοιαύτας σκέψεις, διατυπώμεν ἐνταῦθα γενικῶν τινῶν ζητημάτων τὴν λύσιν, ἅτινα παρέχωσιν ἀφορμὴν καὶ εἰς εἰδικωτέραν τῆς ναυτικῆς ἡμῶν νομοθεσίας μελέτην.

Ἐν πρώτοις λοιπὸν κρίνομεν ἄξιον μελέτης τὸ ζήτημα περὶ ἐπικρατήσεως τῆς πειθαρχίας ἐν τῷ ἐμπορικῷ ἡμῶν ναυτικῷ, ἧτις εἶναι στοιχεῖον ἀναγκαϊότατον, οὐ μόνον διὰ τὴν πρόοδον καὶ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ἐμπορικῆς ναυτικῆς, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ἀπλῆν αὐτῆς συντήρησιν. Ποῖον ἀρμόζει παρ' ἡμῖν περὶ τούτου νομοθέτημα, ὅποια καὶ ὁπόση ἐξουσία ἐπὶ τῆς ἐξαοκῆσεως τῆς ἀστυνομίας τῆς ναυτικῆς δεόν νὰ ἀναγνωρισθῇ εἰς τὰ ὄργανα τῆς ἐκτελεστικῆς ἀρχῆς, καὶ ἐὰν ᾖναι ἀναγκαῖα καὶ κατὰ πόσον ἡ σύστασις εἰδικῶν ναυτικῶν δικαστηρίων διὰ τὴν ἐκδίκασιν τῶν ἐν γένει ναυτικῶν ποινικῶν ὑποθέσεων.

Δεύτερον ὅποια παρουσιάζεται ἡ διοικητικὴ ἐπὶ τῆς ναυτικῆς λειτουργίας ἐν τε τῷ ἐσωτερικῷ καὶ τῷ ἐξωτερικῷ, κατὰ πόσον ἡ διοίκησις αὕτη παρίσταται χωλαίνουσα, εἴτε πρὸς βλάβην τῆς ναυτικῆς, εἴτε πρὸς βλάβην τῶν συμφερόντων τῶν τρίτων, καὶ διὰ τίνων μέτρων ἢ νομοθετικῶν ὄρων δυνάμεθα νὰ καταστήσωμεν τὴν διοικητικὴν λειτουργίαν τὸ κυριώτατον ὄργανον πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἀνορθώσεως καὶ τῆς ἀναπτύξεως τῆς ἐμπορικῆς ἡμῶν ναυτικῆς. Δύναται τις, τῷ ὄντι, νὰ ἰσχυρισθῇ ὅτι διὰ τῶν καταλλήλων διοικητικῶν ὀργάνων δύναται ἐν γένει νὰ ἐμπεδωθῇ ἡ καλὴ πίστις ἐν τῇ ἐμπορικῇ ἡμῶν ναυτικῇ, καὶ νὰ καταπολεμηθῶσιν ἀποτελεσματικῶς ὅλα ἐκεῖνα τὰ ἐλαττώματα καὶ αἱ ἔξεις, ὧν ἡ ἐπικρατήσις δύναται νὰ θεωρηθῇ εἴτε ὡς ἐν μέρει δημιουργὸς τῆς παρακμῆς ἐν τῇ ἐμπορικῇ ἡμῶν ναυτικῇ, εἴτε ὡς ἐμπόδιον εἰς τὴν ἐν τῷ μέλλοντι πρόοδον καὶ ἀνάπτυξιν αὐτῆς.

Τρίτον καὶ τελευταῖον αἱ ἐν ναυτικῶν συναλλαγῶν πηγαζούσαι διαφοραὶ καὶ ἀμφισβητήσεις πῶς δύνανται νὰ ἐκδικάζωνται ταχύτερον καὶ ἀζημιώτερον διὰ τοὺς διαδίκους. Ἐξεταστέαι δ' ἐπὶ τοῦ προκειμένου, οὐ μόνον αἱ δικονομικαὶ διατυπώσεις καὶ ἡ συγκρότησις τῶν περὶ τοιούτων ὑποθέσεων δικαζόντων δικαστηρίων, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ οἱ νόμοι οἱ ρυθμιζόντες τὰ δικαιώματα καὶ τὰς ὑποχρεώσεις τῶν ἐκ ναυτικῶν συναλλαγῶν συναπτόντων ἐνοχικὰς σχέσεις.

Προκειμένου ἐν τούτοις περὶ τῆς ἐμπορικῆς ναυτικῆς νομοθεσίας ἀνάγκη νὰ ἔχη τις ὑπ' ὄψιν, ὅτι οἱ περὶ ἐμπορικῆς ναυτικῆς νομοθετικοὶ ὅροι ἔχουσι χαρακτῆρα διεθνῆ, καὶ οὐ μόνον δὲν πρέπει αἱ κατὰ μέρος τῶν ἔθνων νομοθεσίαι ν' ἀποβάλλωσι τὸν χαρακτῆρα τοῦτον, ἀλλὰ τὸναντίον οφείλουσιν αὐταὶ νὰ προσεγγίζωσιν ὅσον οἶόν τε πλεῖστον αὐτὸν διὰ τῆς ἀφαιρέσεως τῶν ὄρων ἐκείνων, οἵτινες ἰδιάζουσιν εἰς τὰς κατὰ μέρος ναυτικὰς νομοθεσίας, πρὸς βλάβην τῶν διεθνῶν τοῦ ναυτικοῦ ἐμπορίου σχέσεων.

Ἡ τῶν ἀνωτέρω ζητημάτων διατύπωσις ἐκρίθη ἀναγκαῖα ὅπως χρησιμεύσῃ ὡς βᾶσις εἰς τὴν κατάταξιν τῶν ἀντικειμένων, ἐφ' ὧν ἡ Ἐπιτροπὴ θέλει συσκεφθῆ καὶ ἀποφανθῇ. Οὐδαμῶς ὅμως ἐννοοῦμεν νὰ περιορίσωμεν τὴν Ἐπιτροπὴν ἀπὸ τοῦ νὰ θέσῃ καὶ βασανίσῃ καθ' ἑαυτὰ καὶ ἄλλα περὶ ἐμπορικῆς ναυτικῆς θέματα, ἅτινα ἤθελε θεωρήσῃ αὕτη, εἴτε ὡς μὴ περιεχόμενα εἰς τὰ ἀνωτέρω ζητήματα, εἴτε ὡς χερίζοντα ἰδιαιτέρας καὶ αὐτοτελοῦς μελέτης. Ἐκεῖνο δὲ, τὸ ὅποιον ἀπεκδεχόμεθα παρὰ τῆς Ἐπιτροπῆς, εἶναι ἡ ὅσον οἶόν τε ἐμβριθεσττέρα καὶ πληρεσττέρα μελέτη ὄλων τῶν περὶ

ἐμπορικῆς ναυτικῆς ζητημάτων, τῶν δυναμένων νὰ διαφωτίσωσι τὴν Κυβέρνησιν εἰς τὴν ἐπιτυχῆ ἐφαρμογὴν τῶν ἀποκειμένων αὐτῇ μέτρων πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ ἐπιδιωκόμενου σκοποῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 2 Ἰανουαρίου 1881.

Ὁ ὑπουργὸς
Γ. ΜΠΟΥΜΠΟΥΛΗΣ.

Μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς

Ἀνδρέας Συγγρὸς
Στέφανος Σκουλούδης
Γεώργιος Μίλησης
Δημήτριος Γουδῆς
Παῦλος Καλλιγᾶς
Γεώργιος Σκουζῆς
Θεόδωρος Γρίκας
Νικόλαος Νάζος
Τρύφων Μουτσόπουλος

Βασίλειος Μελάς
Μιχ. Ἀντωνόπουλος,
Θεόδωρος Φλογαίτης
Μενέλαος Νεγρεπόντες
Ἰωάννης Δούμας
Ἀριστείδης Παπούδωφ
Παντελῆς Θεολόγης
Λουκάς Καραλίβανος
Δημ. Τσακάλης.

Ἐνεκα τῆς ἀνωμάλου καταστάσεως τῶν πολιτικῶν πραγμάτων δεινὴ ἀπεργία ἐπικρατεῖ ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει, πᾶσαι δὲ αἱ ἐργατικαὶ τάξεις πάσχουσι.

— Ὁ κ. Ἀντώνιος Ζ. Βούρος πρὸς ἠνεγκνεν εἰς τὸ ἐνταῦθα Ὁρφανοτροφεῖον τῶν ἀρρένων φρ. 100 πρὸς μνήμην τοῦ ἀποβιώσαντος πατρὸς του.

— Ἐν μέσῳ ἐκλεκτῆς ὁμηγύρευας ἐτελέσθησαν μεγαλοπρεπῶς τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν οἱ γάμοι τῆς σεμνοτάτης καὶ διὰ σπανίων πλεονεκτημάτων κεκοσμημένης θυγατρὸς τοῦ ἀξιολόγου συμπολίτου μας Ἰωάννου Κελπερῆ Ἐλενης καὶ τοῦ ἀξιολόγου καὶ καλλίστου νέου κ. Κωνσταντίνου Λιόντα, ἐμπόρου ἐν Ἰσραήλ. Τοῖς νενυμφευμένοις εὐχόμεθα βίον μακρὸν καὶ πανόλθιον, συγχαιρόντες ἅμα τοῖς γονεῦσι τοῦ οὕτω καλῶς ἡρμοσμένου νεαροῦ ζεύγους.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΑΘΗΝΑΙ, 16/28 Ἰανουαρίου. — Τῆς Ἀγγλίας ὑπόστηριζούσης τὴν κοινὴν διακοίνωσιν τῆς 25 Αὐγούστου αἱ διαπραγματεύσεις περὶ συνδιασκέψεως διεκόπησαν. Ἡ Πύλη διέταξε τὰς στρατιωτικὰς ἀρχὰς συμπεριλαβεῖν εἰς παραχωρητέας χώρας Βῶλον καὶ Λάρισσαν.

ΑΘΗΝΑΙ, 17/29 Ἰανουαρίου. — Ἡ «Γαλλικὴ Δημοκρατία» λέγει ὅτι μετὰ τὴν διαχάραξιν τῶν Ἑλληνοτουρκικῶν συνόρων ἐν τῇ συνδιασκέψει τοῦ Βερολίνου ἡ Γαλλία καὶ ἡ Ἀγγλία ἀπηλλάγησαν τῆς εἰδικῆς ἐντολῆς. Ἡ Εὐρώπη θέλει λύσει τὸ ζήτημα.

ΑΘΗΝΑΙ, 19/31 Ἰανουαρίου. — Τηλεγράφημα ἐκ Βιέννης λέγει ὅτι ἡ Ἀγγλία δεχομένη κατ' ἀρχὴν τὴν πρότασιν τῆς Τουρκίας ἐπιφυλάττει τὸ κύρος τῶν ἀποφάσεων τῆς Βερολίνου συνδιασκέψεως, ἐν ἀποτυχίᾳ νέων διαπραγματεύσεων.

ΑΘΗΝΑΙ, 19/31 Ἰανουαρίου. — Ὁ Κομουνδούρος ἀνήγγειλεν ἐν τῇ Βουλῇ ὅτι ἀπέκρουσε τὴν διαιτησίαν καὶ θεωρεῖ τὴν Συνδιάσκεψιν ἐπιζημιωτέραν τῆς διαιτησίας. Ἡμιεπισήμως πληροφορεῖται ὅτι οἱ Πρόσβει τῆς Κωνσταντινουπόλεως ζητοῦσι τὴν τελευταίαν τῆς Πύλης ἀπόφασιν.

ΑΘΗΝΑΙ, 20/1 Φεβρουαρίου. — Ὁ Δίλκε διεκήρυξεν ἐν τῇ Βουλῇ ὅτι οὐδεὶς ἐγένετο λόγος περὶ συγκροτήσεως Συνδιασκέψεως, ἀλλὰ προὔταθη ἡ ἐξακολούθησις τῶν διαπραγματεύσεων τῆς Πύλης μετὰ τῶν Δυνάμεων περὶ τῶν Ἑλληνοτουρκικῶν συνόρων.